dicat quo dō cogente necesse habuerit hec pa
trare. ideo nullatenꝰ horū effectū declinare
potuerit. Ds̄ enim intēptator malorū ē. Subaudit
tēptamentorum. Ipse enim neminē tēptat. Caute
lic& tēptatione que decipit miseros ut peccent
Duplex ē enim genꝰ tēptationis. unū qđ decipit.
aliud qđ pbat. Sc̄dm hoc qđ decipit. ds̄ neminē
tēptat; Sc̄dm illud qđ pbat. ds̄ tēptauit abrahā.
Unusquisq; autē tēptat' a cōcupiscentia sua. abstract'
& inlect'. & c&era. Abstract' a recto itinere &
inlectus in malū. Dehinc cōcupiscentia cū coeperit.
parit peccatū. Tribꝰ modis tēptatio agit'. suggestio
ne. delectatione. cōsensu. suggestione hostis.
delectatione et & iā cōsensu nr̄e fragilitatis.
Qđ si hoste suggerente delectari aut cōsentire
peccato nolum' tēptatio ipsa nobis ad uictoriā

Licenza: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 262, p. 13 – Beda in epistolas canonicas (http://www.e-codices.ch/it/csg/0262/13)